

Likt många av dina kollegor så kommer du från en välbärgad familj, och officersyrket har gått i släkten i flera generationer. När det Stora Kriget kom så trodde du att du äntligen skulle få chansen att bevisa vad du gick för, men väl i Frankrike tvingades du ödsla bort din tid långt bakom fronten, med att träna och utbilda nya rekryter. Du misstänker att det var din mor som använt sitt väldiga inflytande för att hålla dig borta från striden.

Till slut sökte du upp högre befäl och krävde att bli flyttad till ett frontförband. Efter många turer fram och tillbaka så beviljades din ansökan! Du blev placerad som chef för en av plutonerna i East Yorkshire Regiment, ett regemente som sett otaliga strider på västfronten. Redan samma dag avreste du till Fort Douze, där regementet legat förlagt sedan en tid tillbaks.

Soldaterna i din nya pluton litar ännu inte på dig. Du är en främling med annan dialekt och annan bakgrund. De här soldaterna har sett mer av kriget än du, och du kan känna hur de dömer varje litet misstag du gör. Du har bestämt dig för att bevisa både för dina soldater och dina nya överordnade att du är en man att räkna med. Du skall utföra dina uppgifter exemplariskt, och inte acceptera någon insubordination.

Du är samvetsgrann i ditt arbete. Respekten för högre officerare och lojalitet mot Imperiet är en del av din uppfostran. Din brist på stridserfarenhet gör dig nervös inför mötet med dina soldater, men du är övertygad om att din bakgrund och fostran gör dig lämpad för dina uppgifter.

27 år
Född 1891 i Hull, England.

Korporal Colin Speake

Korporal Colin Speake

27 år

Född 1891 i Hull, England.

Du kommer från en oansenlig bakgrund i en småstad på engelska landsbyggen, men spenderade din ungdom med din excentriske farbror i Indien. Farbrodern var antropolog med en fascination för myter och religion, och ni tillbringade årtal med att söka upp otillgängliga tempel och esoteriska kulturer. Han lärde dig läsa sanskrit och latin. Du levde tätt inpå urinnevånarna, och de groteska riter och okristliga högtider som du upplevde hade fått småborgerligheten hemma i Hull att sätta téet i halsen.

Återkomsten till England var en besvikelse. Jämfört med din tid i Indien var livet i Hull alltigenom händelseöst och folket var trångsynta, och du vantrivdes. Det Stora Kriget kom nästan som en befrielse. Du tog värvning direkt, och åkte till Frankrike för att möta äventyret.

Sedan dess har kriget förlorat sin lockelse. Du har sett nog med strid för att räcka dig livet ut. De flesta av de kamrater som tog värvning med dig har dött eller skadats. Då du är äldst överlevare så har du befordrats till korporal.

Kriget har gjort dig cynisk och bitter, men du förblir lojal mot dina kamrater. Du leder gruppen, inte på grund av din rang, utan med den respekt du ger och får av de andra.

Sedan några veckor tillbaka ligger ni förlagda i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Det är något som inte stämmer med fortet. Du har sett symboler ristade i väggarna, eller spontant formade i den rinnande fukten, som påminner allt för mycket om tecken du sett i ett uråldrigt tempel högt uppe i Himalayas otillgängliga berg. Munkarna i templet dyrkade en ansiktslös varelse vars namn de inte vågade uttala, men som de tecknade med en särskild symbol. Du tror att du håller på att bli galen, men det är denna symbol som du har sett gång på gång i Fort Douze.

Menige John Langsdale

23 år

Född 1895 i Grimsby, England.

Menige John Langsdale

23 år

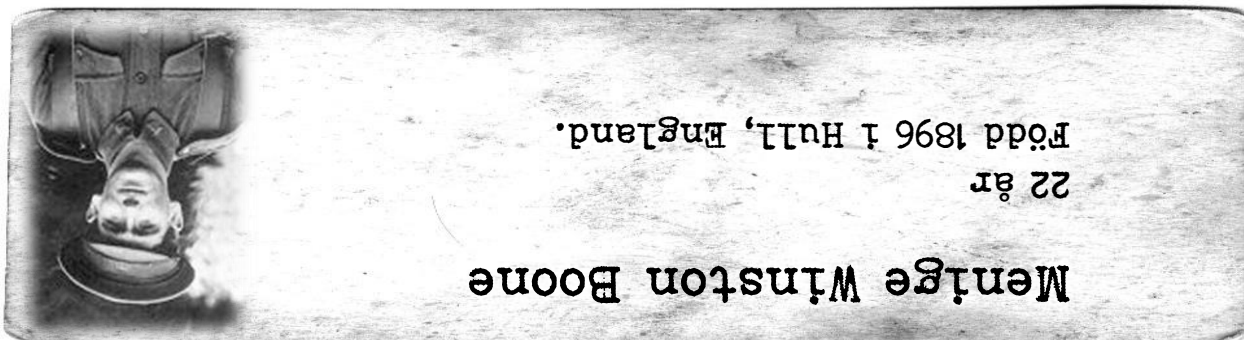
Född 1895 i Grimsby, England.

Du är född och uppvuxen i ett kristet hushåll. Din far är kyrkoherde hemma i Grimsby. När det Stora Kriget kom så tog du värvning direkt, tillsammans med många av dina kamrater. De såg kriget som ett äventyr, men du såg det som din plikt som rättrogen kristen att ta strid med katolikerna och det tyska barbariet. Ni fick några få veckors träning, och skickades sedan direkt till fronten i Frankrike.

Sedan dess har du sett mer död och lidande än du trodde var möjligt, både hos engelsmän och tyskar. De flesta av dina gamla kamrater är döda eller lemlästade. Du har sett tyska soldaterna med orden "Gud är med oss" stämplade på sina bältesspännen, liggandes döda i leran där ni rycker fram. När artillerielden regnat över er har du bett och lyssnat efter gud, men inte hört något svar. I dina mörkaste, mest desperata stunder har du börjat tvivla på att Herren hör dig.

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Det finns ett litet kapell inne i Fort Douze. Du var där en gång. I en alkov därinne står en madonnafigur, med ryggen vänd mot kammaren. Statyn är huggen direkt ur stenväggen, och kan inte flyttas. Någon har skapat, med stort tålamod och skicklighet, en madonna vars ansikte ingen någonsin kommer att kunna se.

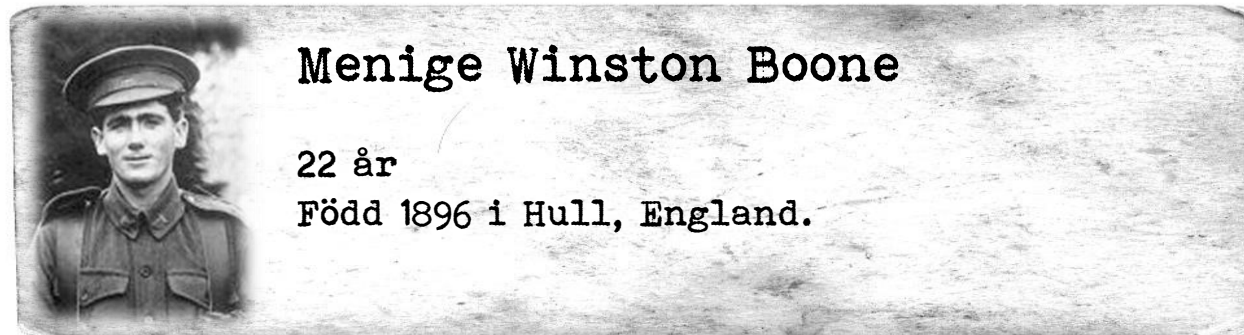
Den ansiktslösa madonnan skrämmer dig, och du har inte varit tillbaka i kapellet igen.

Född 1896 i Hull, England.

22 år

Menige Winston Boone

Menige Winston Boone

22 år

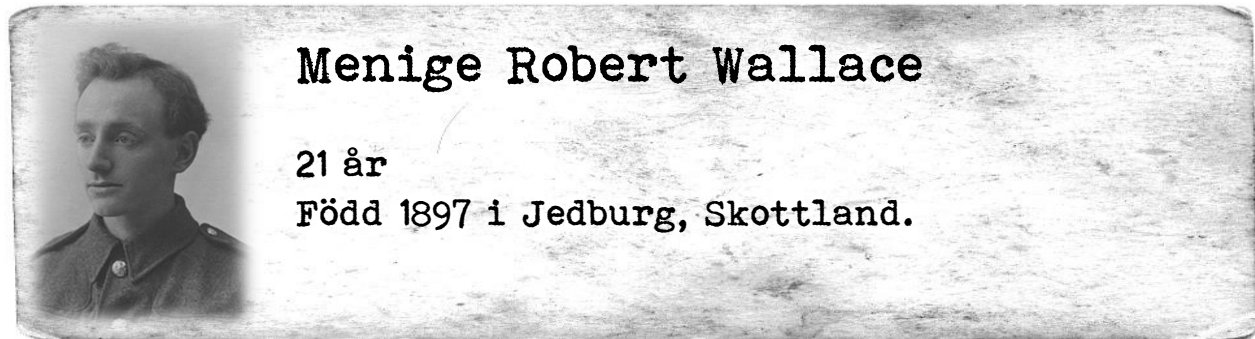
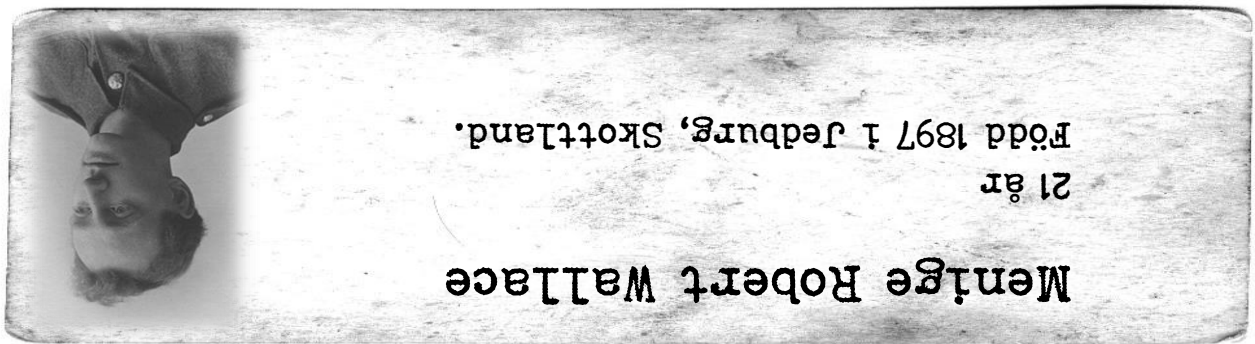
Född 1896 i Hull, England.

Du är son till en gruvarbetare, och fick i unga år uppleva hur omänskliga arbetsvillkor och hänsynslösa arbetsgivare slet ut din far och gjorde honom invalid. Vid femton års ålder började du arbeta vid en fabrik, och fick själv uppleva samma orättvisor. Dina upplevelser gjorde att du snabbt drogs in i den olagliga fackföreningsverksamheten, och du kom i kontakt med passionerade socialister. Du är övertygad om att det finns fundamentala fel i det brittiska samhället som kräver en fullständig omvälvning för att åtgärda. När det Stora Kriget kom så tänkte du först ställa dig utanför, men en kamrat övertygade dig om att den tyska militarismen var ett större hot än den engelska borgerligheten.

Sedan dess har du upplevt mer av kriget än någon skulle behöva, och har hunnit ändra uppfattning. Dina kamraters liv har blivit bortkastade, och det finns inget slut i sikte. En soldat ur ett annat kompani blev avrättad häromdan för att ha pratat om myteri.

Du har en stark känsla av rätt och fel, och strävar ständigt efter att göra det som är rätt och riktigt. Ibland har detta skapat konflikter mellan dig och dina kamrater, och för ett år sedan blev du inkallad till kaptenen som hade ett långt och allvarligt samtal om subversiv verksamhet och lojalitet mot Imperiet. Det hela ledde aldrig till någon anmälan då kaptenen strax efteråt blev dödad i ett artillerianfall. Sedan dess har du varit mer försiktig i dina samtal.

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Fortet gör dig nervös. Dess planlösning verkar inte stämma med hur man normalt bygger befästningar. På de nedre våningarna har du sett mekanismer i väggarna vars funktion du inte förstår. Rykten bland soldaterna säger att när tyskarna övergav fortet så lämnade de en enorm maskin efter sig, i grottorna under fortet. Ibland på nätterna så tycker du att du hör vibrationer genom stenväggarna.

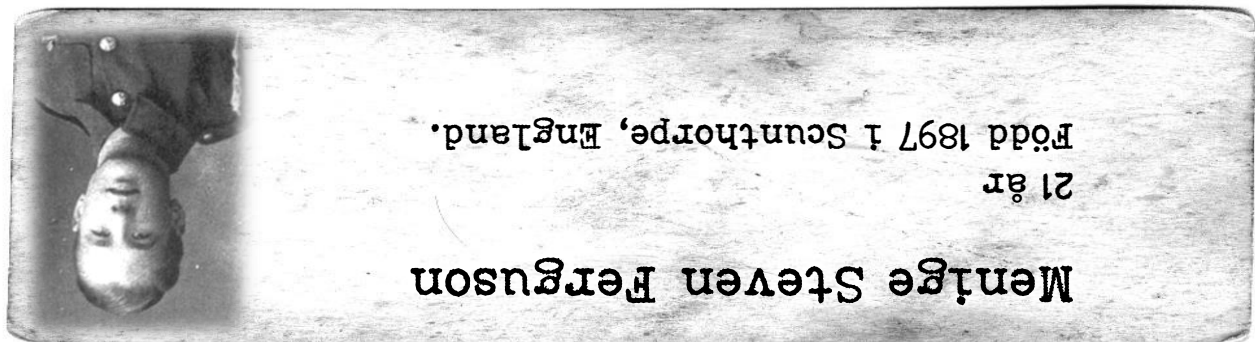
Du är född i Skottland, men flyttade i unga år till den lilla staden Driffield i England. Livet som nykomling – och därtill utlänning – i en landsortshåla var inte lätt. Du och din familj har alltid varit utanför, och dina skolkamrater brukade retas med dig för din dialekt. Ni var mycket fattiga, vilket inte hjälpte. Din uppväxt har gjort dig mycket medveten om att världen är fylld av oskrivna regler och inofficiella hierarkier. Du har länge sett med lika delar avsmak och avundsjuka på de som passar in, som kan bli något, som har en framtid.

När det Stora Kriget bröt ut såg du det som en möjlighet att äntligen få bevisa att du kunde vara lika bra som någon rik engelsman. Du tog värnning, och efter en nödtorftig utbildning skeppades ni till Frankrike och västfrontens vansinne.

Sedan dess har du insett att sonen till en fabriksdirektör dör lika lätt i kulspruteelden som sonen till en dräng. De enda som tjänar på kriget är överklassen där hemma och generalerna i sina högkvarter, de som skickar er in i döden.

Du är uppgiven och trött på kriget. Det enda som håller dig kvar i armén är vetskapen att du hade blivit avrättad som förrädare om du försökte fly. Du har börjat hata de engelska officerarna som aldrig sätter sin fot vid fronten och som ger er allt märkligare order.

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Något är fel i Fort Douze. Folk försvinner nere på de lägre nivåerna. Befälen låtsas som ingenting. Soldaterna drar sig undan och försöker ignorera vad som händer utanför deras egna små grupper. Du är säker på att det låg en förläggning med flera hundra man nere på andra källarvåningen, men nu finns den inte längre kvar. Dörren är igenmurad, och ingen verkar komma ihåg vilket kompani som skulle ha legat där.

Menige Steven Ferguson
21 år
Född 1897 i Scunthorpe, England.

Menige Steven Ferguson

21 år
Född 1897 i Scunthorpe, England.

Du är född och uppvuxen i en liten by ute på Engelska landsbygden. Ditt liv har varit rätt isolerat från omvärlden. Ni har inte haft sånt som tidningar eller radio, utan nyheter brukade komma med din far de få gångerna han hade rest in till stan och hört det senaste. För dig var det inte mycket skillnad mellan det din far hade att berätta, och sagorna och historierna din mor brukade berätta på kvällarna.

När det Stora Kriget kom såg du det som ett fantastiskt äventyr. Du såg framför dig hur du skulle vara som de tappra krigarna från sagorna. Dina småsyskon var så avundsjuka när du berättade att du hade tagit värvning, och dina föräldrar var så stolta. Armén lärde dig gå att gå i takt och sticka en halmbal med din bajonett, och sedan skickade den dig till fronten i Frankrike.

Sedan dess har du fått lära dig att krig inte är som i sagorna. Leran, kölden och det meningslösa lidandet. De flesta av dem som tog värvning ihop med dig är döda nu. Du vet inte varför du har klarat dig, när så många andra inte har gjort det.

Kriget har tagit kål på mycket av din pokjaktiga glöd, men du är fortfarande övertygad om att allting kommer att ordna sig så länge alla gör vad de blir tillsagda och gör sitt bästa.

Erat regemente har nu blivit förlagt till det franska Fort Duoze. Ni vet egentligen ingenting om fortet, annat än att det nyligen blivit återerövrat från tyskarna. Fortet är en ologisk konstruktion. De övre delarna är moderna franska befästningar, men ju längre ner man kommer desto märkligare blir byggnadsstilen. Vissa sektioner påminner snarare om medeltida stenvall, och delar av källarutrymmena är huggna direkt ur berget. Det verkar inte vara någon som vet hur många källarnivåer det finns. Ni har aldrig varit längre ner än tredje källarnivån, men du vet att det finns åtminstone två eller tre till. På nätterna tycker du att du kan höra stridsskrummel och omänskliga skrik från underjorden.

22 år
Född 1896 i Brough, England.

Menige Nigel Griffiths

Menige Nigel Griffiths

22 år

Född 1896 i Brough, England.

Du är född i en medelklassfamilj i en liten småstad i England. Dina föräldrar slet för att du skulle klara dig bra i skolan, och för att ordna bra jobb åt dig. Så här i efterhand har du dåligt samvete för att du inte hade vett att vara tacksam för de möjligheter dina föräldrar gav dig. Då tyckte du att de försökte styra ditt liv och tvinga på dig massa läxor och extraarbete.

När det Stora Kriget bröt ut så tog du värvning – trots dina föräldrars protester – i tron om att soldatlivet skulle vara exotiskt och spännande.

Du kunde inte ha haft mer fel. Västfronten är helvetet på jorden, och du kan inte längre förstå hur kriget skulle kunna ha något högre syfte. För många av dina vänner har dött till ingen nytta. Du vet att det bara är ren slump att du själv är i livet. Du lever dag för dag, minut för minut, och försöker att inte tänka på framtiden.

I hemlighet ser du dig som bättre än många av dina kamrater, och även några av officerarna. Du har en bättre utbildning än de flesta på kompaniet och du är övertygad om att du är smartare än varenda general på västfronten.

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Du brukade vandra runt i fortets korridorer och tunnlar på kvällarna, när ni först kom hit. Det hjälpte dig att somna. Men efter någon vecka märkte du att du kom tillbaka till förläggningen senare och senare varje kväll, trots att du gick samma runda. Du började räkna avståndet mellan lamporna i korridorerna.

I en av tunnlar på andra källarplan ökade avståndet med en meter på två dar. Efter ytterligare en vecka fanns där en sidotunnel du aldrig hade sett tidigare. Luften som strömmade ur den stank av ruttet kött.

Du vandrar inte runt i fortet på kvällarna längre.

Född 1897 i Hull, England.
21 år

Menige Andrew Atkinson

Menige Andrew Atkinson

21 år

Född 1897 i Hull, England.

Du är född och uppväxt på en liten bondgård strax utanför Hull. Din far och mor slet på gården med handkraft och hästdragen plog, och så snart du och dina syskon var gamla nog så hjälpte även ni till. Det var ett hårt liv, men ni klarade er fram till för ett par år sedan. En av de större gårdarna i trakten skaffade sig en mekanisk traktor. Det var mycket effektivare än en hästplog. Snart hade de råd att skaffa ytterligare en traktor, och strax därpå började de köpa upp de mindre gårdarna från markägaren.

Din familj tvingades från hus och hem. Ni fick flytta in i ett litet skyffe inne i Hull. Ett kort tag hankade sig din far fram som daglönare på olika fabriker, tills tuberkolosen tog hans liv. Det Stora Kriget kom som en bitter välsignelse. Du och dina två äldre bröder tog värvning, det enda jobb som stod att få, för att kunna försörja er mor och er syster.

Sedan dess har det mekaniserade kriget tagit dina bröder precis som det mekaniserade lantbruket tog din far. Död och lidande har blivit din vardag, medan ditt regemente skyfflas från frontavsnitt till frontavsnitt. De sista månaderna har lönen blivit inestående, så du har inget att skicka hem.

Du är van vid hårt arbete, och är säker på att ju hårdare alla arbetar desto fortare kommer du och alla dina kamrater komma hem. Några soldater försöker tala om syftet med kriget, och om arbetarnas kamp och liknande. Du vet inget om ideologier, men du vet att det inte längre finns någon tanke bakom kriget.

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Det är något som är fel med fortet. Ibland pulserar det elektriska ljuset, som i takt med ett enormt, långsamt hjärta. I vissa tunnlar stinker luften av avgaser och krutrök. Fukten som rinner längs väggarna känns tjock och oljig. Dina kamrater är bleka och sjukliga, och allvarliga olyckor eller försvinnanden blir allt vanligare. Allt känns skört och bräckligt.

Endast järnet är starkt. Varje gång du spanar ut genom fortets gluggar känns det som om taggtråden har växt sig tätare. Snart kommer den att ha slukat er.

Menige Terrence Connick

22 år

Född 1896 i Grimsby, England.

Menige Terrence Connick

22 år

Född 1896 i Grimsby, England.

Din uppväxt har präglats av den engelska industrin. Strax efter din födelse flyttade din familj in till Hull för att försöka skaffa sig försörjning i fabrikerna där. Din far hade lite erfarenhet av maskiner från tiden som daglönare på en av de större bondgårdarna, så han fick ganska snart en tjänst på en automobilfabrik. Så småningom lyckades han arbeta sig upp till att bli chefsingenjör på fabriken

Din far har tagit med dig till fabriken sedan du var stor nog att gå. Som barn var du övertygad om att det var något magiskt som fick dessa konstruktioner av stål och järn att röra på sig, men idag vet du bättre. Din uppväxt i fabriken har gett dig inte bara ett tekniskt kunnande, utan även en fascination för maskiner och motorer.

När kriget kom tog nästan alla dina kamrater värvning, och du följde på av gruppträck. Ni skulle få uppleva spänning och äventyr, och tjäna kronan! Nu har du fått uppleva det industriella kriget, och äventyret har förvandlats till en mardröm. De maskiner som du trodde skulle lyfta människan ur tvång och hårt arbete har istället möjliggjort död och lemlästning på en hittills otänkbar skala.

Du är logisk och sansad, men har svårt att se syftet bakom det fortsatta kriget. Slaktandet har antagit en egen, vansinnig logik som bara kan förstås i rädslan och paniken i de leriga skyttegravarna.

Enheten du tillhör har nyligen blivit förflyttade till Fort Douze, ett återerövrat franskt fort någonstans på västfronten. Fortet är utrustat med många avancerade maskiner. Ett flertal elektriska generatorer ger belysning inuti betongrummen. Här och var sitter elektriska pumpar och fläktar. I början var du fascinerad av dessa maskiner, men nu börjar du bli rädd istället. Du hittar nya maskiner och maskindelar nästan varje dag. Oftast på platser du redan besökt. Du har ingen aning vad de används till eller hur de fungerar.

Du har mardrömar där maskiner växer ut ur betongen som svampar, och sladdar och rör kryper fram som ormar.

Menige Robert Smith
21 år
Född 1897 i Howden, England.

Menige Robert Smith

21 år

Född 1897 i Howden, England.

Du är född och uppvuxen på en enslig gård på den engelska landsbyggen. Sedan du var gammal nog att gå har du fått hjälpa till med djurskötsel och hushållssysslor.

Din mor hade för vana att ställa ut gåvor till gårdstomten, ställa ett ljus i fönstret för att hålla nattskäran borta och liknande ritualer. Du vet inte vilka av alla dessa nattens väsen som är verkliga, men du vet att det din mor gjorde fungerade, för ni hade nästan aldrig problem med sjukdomar eller missväxt. En gång när din lillebror hade försvunnit gick din mor ut i skogen med ett litet knyte. Du vet än idag inte vad det var i knytet, eller vem hon gav det till, men nästa dag stod din lillebror på farstutrappen, hel och välbehållen.

När kriget kom tog du värvning utan att tveka. Du är övertygad om att England slåss för en rättfärdig sak, och varje man måste göra sitt för kampen mot de krigiska tyskarna. Innan du reste till Frankrike gav din mor dig ett litet silversmycke. Du har burit det sedan dess, och du har undkommit med livet i behåll där så många andra dött eller blivit skadade.

Du tycker inte om fältprästernas predikningar om att ha tilltro till gud. Du tror inte det var gud som såg till att din bror kom tillbaka från skogen, och det är inte ett kors du bär kring halsen...

Sedan ett par veckor tillbaka ligger ditt regemente förlagt i Fort Douze, ett franskt fort som återerövrats från tyskarna. Sedan ni kom till fortet så har du flera gånger sett en figur ur ögonvrån, alltid i halvmörkret i slutet av en tunnel eller i en avlägsen dörröppning. Så snart du har tittat efter en extra gång har det visat sig att det inte är något där. Du skulle tro att det var inbillning, om det inte vore samma figur varje gång. En madonnafigur, med ryggen vänd mot dig. Du har börjat drömma mardrömmar, där madonnan långsamt vänder sig om mot dig. Ännu har du inte sett hennes ansikte, men du fruktar att du snart kommer att göra det...